

tudíž k beztrestnosti, aby byla nahrazena škoda vzniklá v šem i útoky obžalovaného před tím, než bylo učiněno oznámení u státního zastupitelství a dlužno považovati za zpronevěřenou celou sumu, i když část její byla před oznámením nahrazena.

Čís. 5785.

Pachateľom trestného činu podľa § 386 tr. zák. môže byť len sám dlžník; osoba, ktorá sa síce vedome zúčastní prevedenia činu smerujúceho k poškodeniu veriteľa dlžníkovho, sama však nie je dlžníkom, je len pomocníkom v smysle § 69, čís. 2 tr. zák., jestliže svojou činnosťou úmyselne podporuje alebo usnadňuje spáchanie činu dlžníkovho.

(Rozh. zo dňa 7. januára 1937, Zm IV 647/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin podvodu zmätočné sťažnosti obžalovaných A. a B., pokiaľ byly uplatnené na základe § 385, čís. 1 a) tr. p., čiastočne odmietol, čiastočne zamietol, naproti tomu vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného B., založenej na § 385, čís. 1 b) tr. p., z tohoto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc vo výroku, ktorým bol trestný čin tohoto obžalovaného kvalifikovaný ako spolupachateľstvo, a kvalifikoval trestný čin obžalovaného B. ako účasť podľa § 69, čís. 2 tr. z. na zločine podvodu podľa § 386 tr. z.

Z d ô v o d o v :

Zmätočnou sťažnosťou podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. napádajú sťažovatelia výrok o vine, pokiaľ namietajú, že nie je daná skutková podstata trestného činu podľa § 386 tr. z., lebo sa tu vraj vyžaduje poškodenie viac veriteľov a aby čin bol spáchaný po vynesení prvostupňového rozsudku, to je v takej dobe, keď už hrozí exekúcia, pri čom aj uvádzajú, že nemali úmysel poškodiť veriteľov a pre preťaženosť nemovitostí tento úmysel ani nemohli mať.

Pokiaľ obžalovaní dovodzujú svoju nevinu z tej okolnosti, že scudzené nemovitosti byly preťažené, je zmätočná sťažnosť obžalovaných prevedená v rozpore s ustanovením § 33, odst. 3 por. nov. a v dôsledku toho je v tejto časti zákonom vylúčená, lebo táto okolnosť nebola vrchným súdom zistená.

Inak však sú zmätočné sťažnosti bezzákladné.

Podľa stálej judikatúry najvyššieho súdu stačí k vyplneniu skutkovej podstaty trestného činu podľa § 386 tr. z. úmysel poškodiť iba jedného veriteľa. Použitie množného čísla »svojich veriteľov« v zákone nemá toho smyslu, že by trestnosť činu, ktorý by inak spadal pod citované ustanovenie, bola vylúčená v prípade, mal-li dlžník úmysel poškodiť iba jedného veriteľa, ale zákon tým zrejme poukazuje len na to, aby v prípade, keď bolo poškodených viac veriteľov, bola škoda jednotlivým veriteľom spôsobená sčítaná pre zistenie, či je čin obžalovaného zločinom alebo pre-

činom hľadiac na výšku spôsobenej škody (Zm IV 678/33, čís. 5024 Sb. n. s.).

Mylný je aj názor sťažovateľov, že k náležitostiam trestného činu podľa § 386 tr. z. sa vyžaduje, aby scudzenie cenných vecí náležiacich k majetku pachateľovmu sa stalo v takej dobe, keď už bol vynesený rozsudok súdu prvej stolice a následkom toho mu hrozila exekúcia, lebo stačí, keď pachateľ pri nezaplatení svojich dlhov — dopustivši sa činu v zákone uvedeného — môže v najbližšej dobe očakávať uplatňovanie pravej pohľadávky proti nemu trvajúcej a v dôsledku toho prípadne aj prevedenie exekúcie cieľom splnenia jeho platobnej povinnosti z tejto pohľadávky plynúcej.

V tomto prípade bol v dobe prevodu nemovitosti spor už zahájený u rozhodčieho súdu bratislavskej burzy, dokazovanie bolo aj prevedené a prevod nemovitosti na M. sa stal bezprostredne, a to deň pred vynešením rozhodnutia rozhodčieho súdu, takže v dobe prevodu nemovitosti obžalovaná A. už bezpochybne musela počítať s tým, že o splnení jej povinnosti bude vydané rozhodnutie burzového súdu a keď by svoj dlh nevyrovnala, pohľadávka bude veriteľom prípadne exekúciou vymáhaná. Išlo tu tedy o stav, označený v zákone výrazom »pred nastávajúcou exekúciou«.

Pokiaľ obžalovaní namietajú nedostatok úmyslu poškodiť veriteľa, poukazuje najvyšší súd na odôvodnenie súdov nižších stolíc, pre ktoré má za to, že súdy nižších stolíc zo zistených skutočností správne dovodily, že obžalovaní jednali v úmysle, aby znemožnili uspokojenie žalujúcej firmy z nemovitostí na M. prevedených, tedy aby onu firmu (veriteľku obžalovanej A.) poškodili.

Dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. uplatňuje obžalovaný B. preto, že jeho čin bol kvalifikovaný ako spolupachateľstvo podľa § 70 tr. z. a nie ako úcastenstvo podľa § 69, čís. 2 tr. z. Zmätočná sťažnosť obžalovaného B. je v tejto časti základná.

Pachateľom trestného činu podľa § 386 tr. z. môže byť len sám dlžník, ktorý sa dopustí voči svojmu veriteľovi činov v tomto ustanovení zákona označených. Naproti tomu osoba, ktorá sa síce vedome zúčastní prevedenia uvedených činov smerujúcich ku poškodeniu veriteľa dlžníkovho, ale sama nie je dlžníkom, je len pomocníkom v smysle § 69, čís. 2 tr. z., keď svojou činnosťou úmyselne podporuje alebo usnadňuje spáchanie činu dlžníkovho.

Zo zisteného skutkového stavu plynie, že obžalovaný B. nestál v dlžníckom pomere k žalujúcej firme, ale dlžníkom tejto firmy bola jedine obžalovaná A., ktorá v úmysle poškodiť firmu previedla svoje nemovitosti na M., a to pomocou spoluobžalovaného B., ktorý touto svojou činnosťou úmyselne usnadňoval spáchanie trestného činu svojej manželky, obžalovanej A.

Mýlili sa tedy súdy nižších stolíc, keď uznaly obžalovaného B. vinným ako spolupachateľa v smysle § 70 tr. z., lebo jeho činnosť vyčerpáva len náležitosti úcastenstva podľa § 69, čís. 2 tr. z. na zločine podvodu podľa § 386 tr. z.